

Na západní frontě klid

Krleš

Široký prázdno tluče do očí, blíží se zteč,
nával strachu mozek ubíjí, v rukou je křeč,
smrt s rejčem zákop obchází, los vybírá,
můžu jen doufat, že si ho nevytáhnu já.
Nevíme, proč máme v rukou zbraň,
nechápem nic.
Co je nám po tom, že tam nahoře
chtějí mít víc.

Jsem jako stroj, když se k útoku vrhám,
mou hlaveň žhaví rychlost střel.
Jediné, co mě žene vpřed, je touha přežít,
ta nutí, abych zabíjel
nevinné!

Ti proti nám se krčí, jako my mají strach,
tuší, že později či dřív jim dojde dech.
Až budem proti sobě tváří v tvář - hrdinové,
bez váhání vrazím bajonet do hrudi tvé.
Nevíme, proč máme v rukou zbraň,
nechápem nic.
Co je nám po tom, že tam nahoře
chtějí mít víc.

Ženem se vpřed pro svůj díl žhavého kovu
přes zbytky rozstřílených těl.
Vítr se modlí na kříži hromadných hrobů
kamarádů a nepřátel.

Jsem jako stroj, když se k útoku vrhám,
mou hlaveň žhaví rychlost střel.
Jediné, co mě žene vpřed, je touha přežít,
ta nutí, abych zabíjel
nevinné!

Ženem se vpřed pro svůj díl žhavého kovu
přes zbytky rozstřílených těl.
Vítr se modlí na kříži hromadných hrobů
kamarádů a nepřátel.